

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

ב' י"ד ובט"ז משום
דמספקא ליה ומקשין
והא טבריא ודאי מעריב
מבחן הוא דכתיב ועריב
מבחן הצדדים צר וחמת
רकת וכנרת וקייל דרקת זו
טבריא אלא משום שימה
חוותה כו'. טלייא פי'
געורים. דמליליא כרकתא
דנהרא פי' גבואה כשפת
הנחר:

סודות וציוויליזציות

ה [עיין פרש"י, ובערוך ערך שרד פ"י אוחבי תלמידי חכמים יושבי בבבית המדרש של טבריא ופי' העורך מבואר על פי מה דאמר הש"ס בחולין קלג ע"א אין שיד אלא ת"ח שנאמר ובשידים אשר ה' קורא] (גליון): **ג**] צ"ל וכי (כת"י): **ג**] צ"ל רבא] (גליון) וכ"ה בכת"י ובכל הדפוי, ועיין מהרש"א, טור"א, רש"ש, שפ"א (בתוד"ה והוא רבי) ומונחת יהודה: **ל**] צ"ל רבבה] (גליון), (ועי טור"א ובדק"ס): **ט**] בעי נוסף וגוי: **ו**] בכת"י ובעי ותני: **ז**] בכת"י נוסף שוה פרוטה. (וכ"מ ברשי"י [ד"ה שם] וכ"ט יוכעדי ובותוס): **ט**] בכת"י ובעי נוסף והא הויא ליה נושא מגדלו טובא ציפורי דעתיפה טובא (ותיבת "AMILTA" ליתא): **ע**] צ"ל צור כך הגני בעי, ובערוך ערך אחד גוריס שד פ"י מגדל שעורים בו לפנים שדים פ"א מגדל שהוא מוחזק בشد] (גליון): **י**] צ"ל ועקרון (יעב"ץ): **כ**] בכת"י הד"א והנוסח שם הוא כל המוציאו להלzon ולכל אלה יתלהם بلا דמים ותיבות "AINO MZLICH" ליתא, והד"א עם ד"ה מי מודיעני ומהשך פ"י השאלה הוא. וכע"ז ברשי"י שבעי לכלום: **מ**] צ"ל בירושלים (רש"ש): **נ**] תיבות "RISHU ZEH" נראתה מיותר, וברשי"י שבעי ליתא: **ט**] כ"ה בכת"י ובעי (והוא כינוי של גנאי, עי ע"ז מו ע"א, דק"ס):

יקוטי רישׁוֹת

כינרת. סס מדינה
כלוך יטלון. גינוסר.
פיירוט גינוקל מומקין
מלול [פסחים ח:]. הרן יס
כינרת ופיירוט מומקין
[עירובין ל:]. ששור. נבל
גנאי לה"מ כ"ט [ירמיה
נא, נא]. כי נח נפשיה
דרבי זורה וכו'. וכי
וילט טיה מנבל וגַה נולד
ווגדל הרן יטלון ושיינו
לקהן מלך טנעל סלה
וילדה הרן נני גולדת
צעצועית והחמי קלי טיה
רטז يولט ולט يولט. אוי
נא לה אמרה רקטה.
יכולת לומל כן לרמת טיה
טכליים [מריק כה:]. ארץ
שגען. נבל וכו' נכן
נקלהה טנעל טנעלו סס
כל מהי מזול [ס"ה מיימי
מזול] [בראשית ו, יז].
עמים. כל טעמי יטלון
דברים לג, יט]. חלazon.
מולעת טויהה מן ריס
החד לאכניות טנה ווועגן
נדמו מכם ולכחה
היינו נלהט נבל טהר הול
חלוזן מהן ולמהל
טהגאניס يولדיין ממלה
כולו חלוזנות ונלהט למומי
טאי מלוון (רלהזון) נסעה דרי

שטוּבָה ראייתה. ציו צס גנות ופלדים: **דבל** הנוטל (פרוטה) ממך בלא דמים אין מועיל. **לכטינְג** צס יוצחו זעמי לדק וגוזל נס מהני צונם:

יא' א' שתה כוותי חמת זו טבריא ולמה נקרא
שם חמת על שום חמץ טבריא רקת זו
שיפורי ולמה נקרא שמה רקת משום דמידלי'א
ברקתה דנהרא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא
שם כינרת דמתיקי פירא בקהלא דכינרי
אמר רבא מי איכא למאן דאמר רקת לאו
טבריא היא והא כי שכיב איניש הכא התרם
ספדי ליה וכי גדול הוא בששך וישם לו
ברקמת וכי מסקי ארוןא להתרם ספדי ליה וכי
אוּהָבֵי^๖ שרידים יושבי רקת צאו וקבלו הרוגני
עומק^๗ כי נח נפשיה דרבנן זירא פתח עליה
זהוא ספדנא ארץ שנער הרה וילדה ארץ
צבי גידלה שעשויה אווי נא לה אמרה
תקת כי אבדה כל' חמדתה אלא אמר

(רבה^ט) חמת זו חמיה גרד רקטה זו טבריא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא שמה רקטה^ט שאפלו ריקני שבה מלאין מצות כרמון רבוי ירמיה אמר רקטה שמה ולמה נקרא שמה טבריא שיושבת בטבורה של ארץ ישראל (רבאי^ט) אמר רקטה שמה ולמה נקרא שמה טבריא שטובה ראייתה אמר זעירא קטרון זו ציפוריו ולמה נקרא שמה ציפוריו שיושבת בראש ההר בצפור יקטרון ציפוריו היא והא קטרון בחלקו של זבולון הויא דכתיב^ט זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נחלול וזבולון מתרעם על מדתו הוה שנאמר^ט זבולון עם חרפ נפשו למות מה טעם משום נפתחי על מרומי שדה אמר זבולון לפניו הקב"ה רבונו של עולם לאחמי נתת להם שדות וכרמים ילי נתת הרים וגבעות לאחמי נתת להם ארצאות ולוי נתת ימים ונחרות אמר לו בולן צריבין לך ע"י חלזון שנאמר [ט] עמים הר יקרו]^ט ושפוני טמוני חול תני^ט רב יוסף שפוני זה חלזון טמוני זו טritis חול זו זוכית לבנה אמר לפניו רבינו של עולם מי מודיעני^ט אמר לו שם זבחו זבח צדק סימן זה יהא לך כל רבונו של עדים אינו מועיל בפרקמיטא שלו כלום ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי אמאי מתרעם על מדתו הוא הויא^ט ציפורי מילתא דעתפה טובא וכי תימא דלית בה זבת הלב ודבש והאמיר ריש לקיש לדידי^ט חזוי לי זבת הלב ודבש מציפורי והויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל ובית דלא נפישא דידה כדאהוה^ט והאמיר רב בר חנה אמר רבבי יהנן לדידי חזוי לי זבת הלב ודבש הכל ארעה דישראל והויא מבוי כובי עד אקרה דתולבקני עשרין ותרתין פרמי אורכה ופוחתא שיתא פרמי אפ"ה שדות יכרמים עדיפה ליה דيكا נמי דכתיב^ט ונפתחי על מרומי שדה ש"מ אמר רבבי אבاهו^ט ועקרון תוקר זו כסרי בת אדום שהיה יושבת בין החולות והיא היתה יתר תקועה לישראל בימי יוונים וכשגבורה מלכות בית השמונהיניגצחום היו קוריין אותה אחידת מגדל שיר^ט אמר רב יוסף בר חנינא מאי דכתיב^ט והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית^ט במי שלחן ושקוציו מבין שניו זה בית גליה שלחן ינשאר גם הוא לאלהינו אלו בתים כנסיות ובתי מדרישות שבאדום^ט והיה כאלו פבי יהודה ועקרון כיבומי אלו^ט תראטיות וקרקיות שבאדום שעתידין שריה יהודה למד בהן תורה ברבים^ט אמר רב יצחק^ט לשם זו פמיים^ט עקרון^ט תוקר זו כסרי בת אדום היה מטופולין של מלכים איכא אמר דמרי דמרי בה מלכי ואיכא אמר דמרי דמוקמי מינה מלכי כסרי וירושלים אם יאמר לך אדם הרבה שתיהן אל תאמן ישבו שתיהן אל תאמן הרבה כסרי וישראלים הרבה יאמץ ירושלים וישראלים ישבה כסרי תאמן שנאמר^ט אמלאה החربה^ט אם مليאה זו הרבה זו אם مليאה זו הרבה רבי יצחק מאי דכתיב^ט יוחן רשות כל למד צדק אמר יצחק לפניו רכב"ה רבש"ע יוחן עשו אמר לו רשות הוא אמר לו כל למד צדק אמר לו בארץ נבותות יועל אמר לו אם כן כל יראה גנות ה' אמר רב יצחק מאי דכתיב^ט אל תתן ה' מאוי רשות זמנו אל תפק ירומו סלה אמר יעקב לפניו הכב"ה רבונו של עולם אל תתן לעשו הרשות תאות לבו זmeno אל תפק זו גרמייא

כעת גרוז °. צוותינו כהומה כל נאה ונמצאת צו וממוקם מזקף הינה מסתמלה כי הס צו: גרמניה

וְאִישְׁתַּבָּח כֹּוֹתִי גֶּרֶמִי : רַקְתָּא דְּנַהֲרֵי
גָּדוֹל נַגְּנָל : סְפִּדי לֵיהֶ חָתָם . צְעַדְלִיָּה
מַת מַגְּנָל נַקּוֹדְרוֹ צְעַדְלִיָּה : אַמְרוּ הַכִּי .
צָאו וּקְבָּלוּ הַרְזֹגִי עַמְקָה . מַתִּי נַגְּלָה
שְׁעַשְׂעוּיה . סָל סְנָעָל : בְּטִיבָּרָה .
כְּהַמְּעֵיתָה : לֹא דּוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי
קְטוּרָזָן . סְגָה נַחֲלָקָו וְעַדְלָעַל מֵה
סְהִמֵּל הַקְּצָבָה נָהָמֵה כָּל נַמְמָה
(לְצִלִּס כ) וְשִׁנְיָמָן נְגֹר סְסִינִיאָס
כ) יהושע יט מז .
ס) מַנוֹּקָב דג סה :
ס) [כְּלֻמָּה מ]. עִירּוֹתִין יט .
ס) פְּגִיגָה דג סב . סְנָדְלִין
ל.], ג) כְּמוֹצָם קִיחָה :
ס) [כְּמוֹצָם קִיחָה : ע"ח]
ס) [כְּעִירָן עַרְן מְלָטָר
סְמִילִין כְּפִילּוֹטִי דְּגָנָסָו
סְמִי מִיטָּמָה], ו) [כְּכוֹוָם
ס) מַנְהָות מַד., ט) ב"ק
ס) מַנְהָות מַד., ט) ב"ק
ס) כְּתוּבָת קִיאָה ;

ולהעלוות להס מק: על מדותיו. על
מילו שנמדד לו מן ה证实ים מלה-
סחינו חפץ זה: כוון צריכין לך.
כל חמיך יכו לכיין לך: על ידי חלazon.
חלוזן עולה מן טיס להרים ווועגן:
נדמו תלת^(ט) ונמלר נדמים יקרים:
עמיים הור יקרים. מכל ה证实ים
ימקנו להליך לקנות שפוני טמוני
מול: שפוני זה חלazon. כמה דבל:
חסוב ספון מסוב בלזון צרייתה:
טריות. לג סקוורי טונינ'ה: זוכבת
לבנה. סיוגה מן השול כלהמר
ቢיהם הצעת (צגט טו): ומול צל
זוכלון מסוב מצהיר חולות ורטוי
זוכרים לבנה: מי מודיעני על זאת.
נתת לי דמייס: אין כל המזוזה חלוזן
וועגן צלח דמייס לאנו מקליהם: שם
יזרחו זרחי אדרה בהאר חמיר וזו

גליון הש"ם
רש"י ד"ה זמנו כו.
שנות נימ בחותמה
של אנקה. ס nam דג נל
ע"ג:

וזה מין הצעדים ונערכיס כמוין נמל':
ששנה עשר מיל. ל' פלטמות:
לדיidi חזי לי זבת חלב ודבש דכל
ארץ ישראל. כל מקוס טסוה סס
וחס כהה לזרפו יתד כי כמו
כווי עד הקלח דמולצקי סס מקוס:
אקררא. מקוס מעצל הנהר וצלאו'
פולניא: עדיפי לייה. חייני לי:
יתד תקועה. לרעה: אחידת מגדל
שיר. כזאת מגדל טיר: והפירוט
דמיון מפיו וגוו. גז גול כתיב טסוה
להז למלודים: נלייא (ג) במיא. רמחי
זבחו זבחו אוד השלם

א) זבולון לא הוריש את
יושבי קטרון ואת
יושבי נהלו וישב
הפנעני בקרבו ויהיו
לטמים: (שופטים א, ל)

ב) זבולון עם חרף נפשו
למות ונפתח עלי
מרומי שדה:
(שופטים ה, יח)

ג) עפאים הר יקרו שם

ע"ז ממערת פמיים (צורות דג נב) :

וְעַזְלִיס : וְהִיא אֲדֹם לְאַלּוֹפִי יְהוּדָה :
 וְעַקְרָון תְּשֵׁה מֵת תְּלִמּוֹד צִירָעָלִיס ^ע :
 לְשָׁם . עַיר סְכִינָתוֹ כַּנִּי דָן ^ט : זֹ פְמִים .
 סְמָס יְלָן יוֹתָה כְּדַהְמָר מֶר יְלָן
 שְׁפָע יְמִים יְינָקו וְשְׁפָנִי
 טְמֻזְנִי חֹלֶן : (רכרים לג ט)
 ד בְּי עַזְה עַזְבָּה תְּהִיה
 וְאַשְׁקָלָן לְשְׁמָה
 אַשְׁדָׂוד בָּאַחֲרִים
 גִּרְשָׁוָה וְעַקְרָון תְּעַקָּר :
 [צפניה ב, ד]

ח) והסרתי רמי מפיו
ושקציו מבין שציו
ונשאר גם הויא
לאלהינו והיה באלה
bihودה ועקרון
ביבוסי: [זכריה ט, ז]
ד) ויצא גבוי בני דן
מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשים
וילכדו אותה ויבנו
אותה לפני הרבה וירשו
אותה וישבו בה
ויקראו לשם דן בשם
דן אביהם: [יהושע יט, ט]
ה) בן אדם יען אשר
אמרה צר על ירושלים
האה נשברה דלתות
העמים נסבה אליו
אמלאה החרבה:
[יהוקאל כו, ב]

ח) וַיֹּאמֶר ייְהוָה שְׁנִי תְּפַק. הֲלֵן תַּוְיִחַנוּ מִנְמִילִיו. זֹםֶס כְּמַיִן גּוּיִם בְּבָטְנֵךְ וְשְׁנִי לְאַמִּים מִמְעִינֵךְ יִפְרֹדוּ וְלֹאַמִּים מִלְאַמִּים יִאַמְץ וְרַב יַעֲבֵד צָעִיר: [בראשית כה, כג] ט) יְהוָה רְשֻׁעַ בְּלַיְלָה נָאֹת יְיָ: [ישעיה כ, י] י) אֶל תַּתְנִזְיָה מְאוֹזִי רְשֻׁעַ זֹמְמוֹ אֶל וְדַתּוֹלְבָקְנִי. כַּעֲמָרְךָ כָּל סְמִקְמוּמָם יִטְמָעֵל לְכָךְ [כתובות קיב.]. וְהַסִּירוֹתִי דְמִיוֹם מִסִּיחָה לִיְצָהָל [זכרון שם]. תְּرַאֲתְרוֹזִות וְקַרְקָסִוֹת. מַיִי פְלָטְנִין פְּנֵן סְסָס נְהַסְסָס הַחֲרַבָּה. הַמְמַלְתָּה הָנִי מִן סְעִיר יַלּוּצְלִיס הַמְלָנָה [יחזקאל כו, ב]. לִישָׁה דְקָלָה יְעַנְתָּה הַוּמָל (יחזקאל כו, ז) הַמְלָה הַמְלָאָה לְהַלְלָה נָוֵל הַלְלָה מְחוֹלָבָה צָל יַלּוּצְלִיס כו, י). מְאוֹזִי רְשֻׁעַ. עַמְלָק הַרְצָעָה. זֹמְמוֹ אֶל תְּפַק. מַמְצָמָה הָלָל

